

GP

I en fiskebod på Hönö

Det enda som finns kvar av Ulven

Av CECILIA GYLLENHAMMAR

På Hönö kaj, rätt ut mot havet, ligger en rödmålad fiskebod.
Det är Sveriges enda yrkesfiskemuseum.

Mitt i fiskekultur, bland tjärdoft och båtmodeller, finns en unik
samling från andra världskriget.

Stolt kan fiskarsonen från
Hönö visa upp det enda
som är kvar efter den
svenska ubåten ulven.
Foto: Ulf Börjesson

För första gången kan fiskarsonen Dag Edwardsson visa upp det enda som är kvar efter den svenska u-båten Ulven som försvann under mystiska omständigheter i svenska vatten mitt under brinnande krig. Det är en rostig namnskylt och Ulvens telefonboj. Efter flera års sökande tog han emot klenoderna på trappan utanför fiskeboden.

Rös

— Jag rös när jag tog lite rost från Ulvens skylt och lade i handen, blundade och drömde mig tillbaka till krigets fasor, säger Dag Edwardsson.

Ulven tog trettio unga män med sig i djupet. Efter tre månader kunde Ulven bärgas med hjälp av femton fiskebåtar från norra skärgården.

Ingen vet

Fortfarande i dag vet ingen vad som egentligen hände när Ulven och dess besättning mötte sitt öde i havets djup.

Marinen förstörde vraket. Den bortslitna telefonbojen och namnskylten Ulven har sedan dess legat i en dammig källare på

Sjöfartsmuseet i Stockholm. Tills häromdagen, då de fraktades till Hönö.

Kriget inpå

— Fiskarna i Bohuslän hade kriget alldeles inpå. Många fiskebåtar gick på minor och flera fiskare omkom. Jag har alltid lyssnat på de gamla fiskarnas berättelser. Hönö-fiskare som Stor-Oscar, Utter-Anders och många många fler. Nu är de döda och ett stycke unik historia riskerar att gå i graven med dem, säger Dag Edwardsson.

Han ser det som sin viktigaste uppgift att bevara och visa omvärlden vad som hände i Bohuslän under kriget.

Tystats ner

— Av någon underlig anledning är det så mycket som tystats ner. Marinen ville inte att sanningen om Ulven skulle komma ut. Men fiskare som varit med att bärga ubåten vet. Och det är den spännande historien jag kan berätta med min samling.

Få vet hur nära inpå kriget var oss i Sverige. Vi får aldrig glömma,
avslutar Dag Edwardsson.